

(Op de grond staan een aantal theelichtjes in de vorm van een vraagteken. Ze branden niet.)

Inleiding - Thomas spreekt

Al toon ik het maar zelden,
toch ben ik angstig,
onzeker en vol twijfel binnenin.
Mijn masker beschermt me,
geeft me veiligheid.
Sommige mensen zeggen dan wel:
"Kijk die Thomas eens,
zo hoogmoedig en zo onsympathiek".
Maar ik heb dat masker echt wel nodig.
Het is voor mij zo moeilijk
om mijn manier van leven te veranderen.
Ik hou van planning en zekerheden,
van wat ik kan zien en vastpakken,
van alles wat bewezen is
en niet teveel risico's inhoudt.
Misschien is het daarom dat Jezus mij aantrekt,
omdat Hij me zo zachtmoedig blijft uitdagen
omdat Hij zelf zo anders is...

(uit: 'Keikoppen rond de tafel', www.kerkembodegem.be/tenbos)

Korte stilte

Duiding

Dat zijn de woorden van de apostel Thomas,
amper enkele dagen nadat Christus uit het graf is opgestaan.
Dat de Heer op Pasen verrezen is
is echt geen zekerheid voor hem.
Meer nog:
hij is er niet zomaar niet zeker van,
hij gelooft er zelfs helemaal niet in
dat Jezus leeft.

Ook voor ons is geloven
echt geen vanzelfsprekendheid.
Elke keer weer kruipt de twijfel binnen.
En die twijfel weerhoudt ons ervan
om voluit voor Hem
en zijn radicale boodschap te kiezen.

Thomas,
dat zijn wij.

Muziek

Evangelie

Toen Jezus die eerste zondag
te midden van zijn leerlingen was gekomen
in Jeruzalem,
was Thomas er niet bij.
Toen de anderen hem nadien vertelden:
"Wij hebben de Heer gezien!"
antwoordde hij:
"Als ik niet in zijn handen
de littekens zie van de nagels
en ze niet met mijn vingers voel,
en zolang ik mijn hand
niet kan leggen in zijn zijde,
zal ik niet geloven."

De volgende zondag waren de leerlingen
weer in dat huis bijeen.
Thomas was er nu bij.
De deuren waren gesloten,
maar Jezus kwam bij hen.
Hij ging in hun midden staan en zei:
"Vrede wens ik jullie."
Daarop richtte hij zich tot Thomas:
"Voel hier maar met je vinger
en bekijk goed mijn handen.
Steek je hand uit
en leg hem in mijn zijde.
Wees niet ongelovig, maar gelovig !"
"Mijn Heer!" zei Thomas, "Mijn God!"
"Ben je tot geloof gekomen omdat je gezien hebt?" vroeg Jezus.
"Gelukkig wie niet ziet en toch gelooft!"

Nog veel andere tekenen
heeft Jezus in het bijzijn van zijn leerlingen gedaan.
Wat hier verteld wordt, is opgetekend
opdat je zou geloven
dat Jezus de koninklijke Gezalfde,
de Christus is,
de Zoon van God.
Dat je door te geloven
het leven mag krijgen in Hem!

(naar Olav van Outryve, *Bijbel voor de jeugd. Het Nieuwe testament*)

Stilte

Bezinning

Ik ga mijn weg maar.
Ik zie de mensen, ik hoor ze.
Ik doe wat ik doen moet
en hoop dat me het een of ander lukt.
Maar God is ver weg.
Ik voel Hem niet.
Ik hoor Hem niet.
Elk geldstuk is reëler dan Hij.

Natuurlijk weet ik dat U mij uitdaagt,
dat U mij beproeft en mij mijn ongelof verwijt.
Ik weet natuurlijk ook
dat ik nergens beschermd ben
tenzij bij u.

Maar ik leef net of dat allemaal niet waar is.
Dat is het:
het is niet van belang voor mij,
hoewel ik het wéét.
En als ik tot U spreek
is het achter de woorden leeg.

Wellicht verzet ik mij ertegen
dat ik schuldig zou zijn,
en sluit ik mij voor U af.
Wellicht ben ik bang
dat U mijn masker aftrekt
en ik daar staan zal met mijn eigen gezicht
en heel mijn verwarring.

Daarom vraag ik U niet
de twijfel te doen ophouden,
maar wel dat ik ondanks alles
de uwe mag blijven.
Ik bid U om de genade
mezelf geduldig te verdragen
tot ik weer geloof.
Geduldig te wachten
tot U weer spreekt
en alles tussen U en mij weer opgehelderd is.

Ik ben niet goddeloos.
Neen, ik leef alsof er geen God bestaat.
En toch geloof ik in Hem.
Ik zie dat het met vele anderen net zo gesteld is.
Heer, ik bid u voor hen allen.

Ik weet het, Heer:
ook het geloof heeft zijn getijden,
zijn dag en zijn nacht.
Als ik gewacht heb,
komt er weer een lange dag of een lange nacht.
En ik zal U weer bereiken
als ik niet wegloop.
Ik zal bidden, ook als U ver weg bent.

U hebt uw leerlingen bevolen
het schip te verlaten en op het water te stappen.
Ook ik wil dat doen.
Want u zult mij vaste grond
onder de voeten geven.

Heer, U hebt mij het geloof voorgeleefd.
Geef mij geloof.
Geloof, Heer, in mijn plaats,

opdat mijn geloof begint te leven
op het ogenblik dat U bepaalt.

(naar Jörg Zink, *Het nieuwe woord. Hoe wij kunnen bidden*)

Stilte

Bezinning

Twijfel houdt ons levend
in ons zoeken naar de ware God,
hij voorkomt dat we al te snel tevreden zijn
met onze relatie tot God.
We moeten steeds opnieuw
naar het geheim van God tasten.

Ik stop vaak midden in een gebed en vraag:
wat betekent dat dan echt?
Wie is God echt ?
En dan probeer ik
mijn vragen en zoeken te confronteren
met het beeld van Jezus Christus.
In Jezus is deze ongrijpbare God zichtbaar,
is het onbegrijpelijke verstaanbaar geworden.
Dan confronteer ik de twijfel
met de woorden van Jezus uit het evangelie van Johannes:
"Niemand heeft God ooit gezien;
maar de eniggeboren God,
die nu rust aan het hart van de Vader,
Hij is de gids en de weg geweest."
En ook:
"Wie mij gezien heeft, heeft de Vader gezien."

Deze spanning hoort wezenlijk bij het gebed:
de twijfel aan God doordenken
en met Jezus Christus confronteren;
Jezus Christus aanschouwen,
en in Hem God bespeuren.

(uit Anselm Grün, *Een jaar met Anselm Grün. Wijsheid en geloof voor elke dag*)

Muziek

Bezinning

Cabaretier Seth Gaaikema kon het schouwburgpubliek
een hele avond aan het lachen krijgen.
Maar hij kon ook messcherp de twijfel formuleren
waarmee elke christen zijn geloof beleeft.
Luisteren we naar de tekst van zijn liedje over de kerkganger.

Heer, ik kom hier om te twijfelen.
Twijfelen of U bestaat.
Ze zingen: Halleluja.
Dat slaat op U, ja, inderdaad.
Maar ze zingen het zo flink,
en ze zingen het zo sterk
als ze even op dreef zijn.

Dan dreunt de hele kerk.
Is het bijna een soort van engelenlied.
En kijk, zo zeker ben ik niet.

Heer, ik kom hier om te twijfelen.
Twijfelen of ik U hoor.
Maar in de taal van Kanaän
Komt U soms moeilijk door.
'Wie schenkt op deze wereld,
verwerft zich ginds een schat.'
En dan komt de collecte
en geef je maar weer wat.
Niet voor dat mooie grote doel.
Maar ja, omdat ik mij schuldig voel.

Heer, ik kom hier om te twijfelen.
Twijfelen of U bestaat.
Als U op mij neerziet,
in alle eerbied, wees niet kwaad.
Als ik bij 't gebed mijn ogen sluit
en ik kijk toch om mij heen,
dan zie ik door m'n wimpers, Heer
dat doe ik niet alleen.
Zijn er ondanks Uw Heilig Woord
toch meer nog van mijn soort?

Heer, ik kom hier om te twijfelen.
Maar twijfelen is toch het begin.
Je hebt zekerheid, onzekerheid
en iets daar tussenin.
Maar al dat zekere dreunen
van die religieuze deunen
maakt zo gauw, als je buiten staat,
dat je terug kruipt in je schulp.
Heer... kom mijn ongelooft te hulp.

(Seth Gaaikema, 'Heer, ik kom hier om te twijfelen')

Stilte

Gebed

Niemand van ons weet
wie U bent, God;
niemand van ons
heeft U in pacht.
U bent als liefde:
enkel te beleven.
U bent als lijden:
mee véchten en aanvaarden.
U bent als geluk:
louter ondergààn.

En niemand van ons weet
hoe U heten moet;
niemand kent
uw eigennaam.

U schuilt
in het hart
van wie simpel en bescheiden
goed doen.

U zit wijzen en deemoedigen
in het bloed.

U bent met allen die U,
hoe geheten ook
zoeken en meemaken;
die waar ter wereld ook
vredig omgaan met elkaar,

tot alle leven in U
voor eeuwig
zal zijn voltooid.

Amen.

(naar Peer Verhoeven)

Muziek

(Tijdens de muziek steken twee mensen de theelichtjes aan.)

Geloofsbelijdenis

Lector:

Help mij geloven, Heer,
help mij ondanks en doorheen al mijn twijfels
geloven en wéten
dat U bij ons bent,
en dat U met ons bent.

Laten we dat geloof samen uitspreken.

Allen:

Ik geloof in uw blijvende aanwezigheid,
die mens en wereld gelukkig kan maken.
Ik geloof in uw zorg, die veel goeds wil voor allen,
die alles in het werk stelt door de mens en voor Hem.
Ik geloof in uw gave tastbaar voor ieder:
een hart, een verstand, dat zich niet te groot waant
om naar allen te luisteren.

Ik geloof dat U het leven geeft,
uw schepping voor alle tijden:
leven dat groeikracht is, hoop en vertrouwen.

Ik geloof dat U uw gave niet zo maar geeft,
dat U uw volk ergens heen wilt leiden:
naar uw rijk van liefde, zonder onderscheid.

Ik geloof dat U mensen inspireert
om uw naam kenbaar te maken.
Jezus, uw Zoon is Hij vandaag, midden onder ons.

Ik geloof dat de menigte in uw naam verenigd
het werk is van uw hand.
Uw Kerk wilt U laten groeien in en door mensen
die met hart en ziel naar U verlangen.

Ik geloof dat U op bijzondere wijze
werkzaam bent in mensen,
in allen die uw naam belijden,
ernaar leven en teken zijn in deze wereld.

Ik geloof dat U op ons wacht,
dat leven niet eindigt op het uur van de dood:
U bent verrijzenis, leven voor allen.

Mensen komen en gaan,
ik geloof dat U met allen iets bijzonders voor hebt:
ademkracht, nu en altijd.

(uit Emmanuël Dobbelaere, *Zo maar Hem in je leven betrekken*)

Stilte

Bezinning

Als je naar een foto kijkt,
zie je nooit de fotograaf.
En toch moet hij er zijn.
Ook al weet je meestal niet
wie hij is en wat hij wil,
zijn foto's kunnen veel vertellen.
Als je naar de wereld kijkt,
zie je nooit de schepper.
Meestal denk je niet meteen aan hem
die het allemaal heeft gemaakt.
En toch moet hij er zijn.
Want zoveel goede mensen en dingen
zijn beeld van hem
en kunnen veel vertellen over wie hij is en wat hij wil.
Als je echt goed kijkt,
zie je hem dan toch.

(uit een viering op <http://thomas.theo.kuleuven.be/pastoraal/vieringen>)

Afsluiting

Bedankt omdat u vanavond bij ons wou zijn
en het mee met elk van ons stil wou maken in uw hart.
Het volgend Oasemoment vindt plaats op donderdag 22 mei.
We hadden het vandaag over twijfel
en hoe twijfel toch ons geloof verdiepen kan.
Maar dan moeten we het dus ook nog over geloven hebben,
en dat willen wij komend Oasemoment samen met u doen.

Goeienavond nog.
De vrede van de verrezen Heer zij met u,
en met allen die u dierbaar zijn.